Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25959
Copyright: Admont, Benediktinerstift

deus. humanę fragilitatis cognitor benignissim. quia in hac
mortali carne pfectę innocentię meritũ nos ẽspicere ñ posse re
tinere. ipse q ẽdidit naturã. benigno adiuuat infirmitatem
niãm. Qd bene sequenti narratione. euglista uidet indicare.
Et descendit mdt eũ illis. et uenit nãhaum. Cũ enim p ingenitã s
bonitatẽ. mortalis uitę miseriã pensat. ut humana infirmi
tas ad diuinã uirtutẽ accessũ aliquẽ habere ualeat. ab illa in
accessibili celsitudine sua maiestas sũma se inclinat. Autem
ipse uniuersor ẽditor eũ nris miseris cõpatiendo sic descen-
dit. ñ aliás quã in nãhaum. q flos mundicię dicit diuertit.
Hęc enim singularis ille flos mundicię. ñ in solo mundi pectoris
hospicio requiescere potest. nec ẽ alia dom maiestati ei ẽdig
na. ñ mens illibata. florens in innocentia et mundicia. Qua
le ũ ut quantũ sit retributionis pcũ. qd mundis corde ab ipso
mundicię auctore in pmio dabit. uerbis sequenti declarabi
tur. Et erat subditus illis. Tunc enim pia ẽditoris maiestas uo
luntati nrę quodam dignat subẽe. quando desidii nri cõpo
tes effecti. diu eũ lacrimis quesita intima pasem suauitate di.
Hinc ẽ qd iacob dnm in figura angli legit uicisse. et ad id qd
uolebat uiolenter insistendo pduxisse. Sic etiã nobis in spiri-
tali certamine pseuerantib. et q si uim diuinę maiestati infe
rentib. quodam lassata et delectabiliter fatigata benignitas
di uicta quandoq cedit. dũ ut dictũ ẽ oportune importune
querentib et pulsantib habundanter saporẽ celestiũ gaudio
infundit. felix anima. beata admodũ esse certa. q suo dnato
ri. talit meruerit dnari. Sed unde ei queso tanta uirtutis gla. ut
subẽe illi dignet maiestas sũma. Ex eo reuera. qd hic subiungit
lectio euglica. Et mat ei conseruabat omnia uerba hec ẽferens
in corde suo. Quia enim diuina eloquia ẽferens in corde suo alta
recondit memoria. iure in tẽpore necessitatis eũ familiariter